

KONSTRUKCE SLOVANSKÉ PRAHY:
„ZELENOHORSKÝ RUKOPIS“ A VEŘEJNÝ PROSTOR
V DISKURZU

Marek Nekula

Článek se soustředí na 19. století a dobové narativy Prahy stejně jako na transformaci veřejného prostoru města. Autor vychází z toho, že „Zelenohorský rukopis“ jako klíčový text české kultury načrtl mentální mapu československého prostoru, jejíž jádro představoval Vyšehrad a k němu vztažená Praha. Tato mentální mapa je podle autora také v pozadí inscenace i mediální reprezentace pohřbu Václava Hanky. Jím se Praha významově napojila na Vyšehrad, což byl důležitý krok na cestě k ikonografické proměně pražského veřejného prostoru. Pohřeb Václava Hanky a Boženy Němcové totiž vedl k založení spolku „Svatobor“, který spustil transformaci pražského veřejného prostoru, ikonograficky dosud národně ambivalentního, v prostor československý. Tato přeměna se manifestuje v pomnících Hankovi (1863) a Josefu Jungmannovi (1878, základní kámen 1873), které byly postaveny na náklady spolku.

Metodologicky se příspěvek hlásí ke kulturní semiotice, kterou napojuje na novější studie k veřejnosti. S odvoláním na nový historismus článek relativizuje rozlišení tzv. vysokých a nízkých textů a ukazuje, jak „text kultury“ určuje i praktiky dobových vzpomínkových akcí.